

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 186.511 van 25 september 2008
in de zaak A. 69.679/X-6703.**

In zake : Michel BAIRIOT,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. VANDEBROEK,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Constantin Meunierstraat 111

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Boomstraat 14.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Michel BAIRIOT op 4 juli 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 23 april 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij zijn beroep tegen de beslissing van 3 oktober 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende weigering van de vergunning voor het regulariseren van de “verbouwing” van een woning gelegen te Huldenberg, Jan Vranckxstraat 18, op een perceel kadastraal bekend sectie B, nr. 28/l en m, wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad S. DE TAEYE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. van DIEVOET, die loco advocaat M. van DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. De verzoeker is sinds 29 april 1988 eigenaar van een perceel grond met woning, gelegen te Huldenberg, Jan Vranckxstraat 18, op een perceel kadastraal bekend sectie B nr. 28/l en m.

Het perceel is, volgens het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven, gelegen in een natuurgebied. Het is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

1.2. Op 3 juni 1993 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg de verzoeker een vergunning voor het uitvoeren van werken aan zijn woning.

1.3. In een proces-verbaal van verhoor van 4 augustus 1994 verklaart de verzoeker dat hij op het voormelde perceel, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning vanwege het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg, “een volledig nieuwe woning (heeft) opgetrokken” en dit door afbraak van de oude woning, in drie keer, waarbij “telkens het afgebroken gedeelte (werd) vervangen door nieuwbouw”. Diezelfde dag bekrachtigt de burgemeester van de

gemeente Huldenberg het reeds mondeling gegeven bevel tot stopzetting van de bouwwerken.

1.4. Op 6 september 1994 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een vergunningsaanvraag in voor de regularisatie van de voormelde werken.

In een “juridische nota” bij de regularisatieaanvraag wordt het volgende gesteld :

“De heer Michel BAIRIOT diende een aanvraag in met het oog op verregaande verbouwingen aan zijn woning, gelegen te 3040 Neerijse, J. Vrankstraat 18. Het ontvangstbewijs draagt de datum van 11/8/92.

Op 3/6/93 werd de gevraagde vergunning geweigerd. Deze weigering was gebaseerd op het besluit dd. 15 maart 1989 van de Vlaamse Executieve.

De heer Michel BAIRIOT gaf zijn plannen op en begon met de stapsgewijze renovering van zijn woning. Op 4/8/94 kreeg de heer BAIRIOT een bevel tot staking van ‘het oprichten van een ééngezinswoning zonder bouwvergunning’. De heer BAIRIOT was en is zich van geen kwaad bewust, vandaar de regularisatieaanvraag.

De oorspronkelijke aanvraag van de heer BAIRIOT werd geweigerd op basis van het besluit dd. 15/3/89 van de Vlaamse Executieve (...).

Dit besluit is eigenlijk een uitvoeringsbesluit op het decreet van de Vlaamse Raad van 28/6/84 (...). De laattijdigheid van dit uitvoeringsbesluit werd o.a. aan de kaak gesteld tijdens de parlementaire besprekingen (...) die voorafgingen aan het decreet van 23/6/93 dat het decreet van 28/6/84 verving (...). Dit laatste decreet werd op zijn beurt vervangen door het decreet van 13 juli 1994 (...).

Inhoeverre is het decreet van 13 juli 1994 van belang voor de behandeling van de regularisatieaanvraag van de heer BAIRIOT?

Het decreet van 13/7/94 voorziet in een reddingsoperatie ten behoeve van de slachtoffers van het decreet van 23/6/93. Strict genomen hoort de heer BAIRIOT daar niet toe, zijn oorspronkelijke aanvraag werd voordien reeds afgewezen. Hij behoort immers strict genomen niet tot diegenen aan wie reeds een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd of tot diegenen die een aanvraag indienden voor 22/8/93 en aan wie op basis van het decreet van 23/6/93 geen vergunning werd verleend.

Maar vermits de heer BAIRIOT geen (nieuwe) bouwaanvraag indient, maar er op uit is de regularisatie van een bestaande toestand te bekomen, kan men stellen dat de geest van de wet, nl. het bieden van een mogelijkheid tot een beperkte uitbreiding/verbouwing van zonevreemde woningen, ook op dit geval onmiskenbaar van toepassing is”.

1.5. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 6 september 1994 tot 29 september 1994. Er worden drie bezwaarschriften ingediend.

1.6. Op 18 november 1994 verstrekt de gemachtigde ambtenaar een negatief advies. Dit advies luidt als volgt :

“Volgens het ontwerp-plan tot gedeeltelijk aanvulling van het gewestplan Leuven te Neerijse (besluit dd. 2 februari 1992 van de Vlaamse Executieve) is het perceel gelegen in een natuurgebied. Volgens het A.P.A. van de vroegere gemeente Neerijse (K.B. 11 december 1957) is het perceel gelegen in de landbouwzone B.

Gelet op de hiërarchie der plannen zijn de bepalingen van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke aanvulling van het gewestplan Leuven van toepassing.

Uit het proces-verbaal nr. 188/94, opgesteld op 4 augustus 1994 door de veldwachter van Huldenberg blijkt dat het hier een volledige nieuwbouw betreft en niet om de verbouwing van de bestaande woning. Gelet op het besluit dd. 20 juli 1994 van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw kan een afwijking van de voorschriften van het ontwerp gewestplan, bedoeld in artikel 45 § 2 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij decreet van 30 juni 1994, niet toegestaan worden.

De juridische verantwoordingsnota gevoegd bij deze regularisatieaanvraag doet geen afbreuk aan het bindend karakter van dit besluit dd. 20 juli 1994.

Om gelijkaardige redenen werd een eerste aanvraag om vergunning geweigerd op 3 juni 1993, aldus ONGUNSTIG om bovenvernoemde redenen. (...)”.

1.7. Om de redenen vermeld in het negatief advies van de gemachtigde ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg op 24 november 1994 de regularisatievergunning.

1.8. Op 9 januari 1995 dient de verzoeker een administratief beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant. In een juridische nota bij dit beroep betoogt hij onder meer dat, overeenkomstig de geest van de wet, de overgangsregeling voorzien in het decreet van 13 juli 1994 op zijn vergunningsaanvraag onmiskenbaar van toepassing is en dat de feitelijke gegevens van het dossier volkomen overeenstemmen met de voorwaarden in het decreet van 13 juli 1994.

1.9. Op 3 oktober 1995 weigert ook de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning.

1.10. Op 8 november 1995 dient de verzoeker tegen de voormelde beslissing een administratief beroep in bij de verwerende partij. Opnieuw wordt een juridische nota bij het beroep gevoegd, waarin op de toepasbaarheid van het decreet van 13 juli 1994 wordt gewezen.

1.11. Op 23 april 1996 wordt verzoekers beroep verworpen op grond van de volgende motieven :

“Overwegende dat het beroep ingesteld is binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing, die gebeurde op 13 oktober 1995; dat het dienvolgens ontvankelijk is;

Overwegende dat de aanvraag strekt tot regularisatie van de verbouwing van een woning; dat de bestendige deputatie het beroep heeft verworpen;

Overwegende dat appellant een aanvraag tot regularisatie van een verbouwing van een bestaande woning; dat belanghebbende aantoonde dat de woning reeds sinds 1952 bestaat; dat hij zelf in 1988 overging tot de aankoop van betrokken gebouw; dat hij de dato 11 augustus 1992 een bouwaanvraag heeft ingediend voor de afbraak en heropbouw van de woning in kwestie; dat deze vergunning werd geweigerd op 3 juni 1993 op basis van het besluit van 15 maart 1989 van de Vlaamse Executieve; dat beroeper dan gekozen heeft voor een stapsgewijze renovatie van zijn woning; dat echter op 4 augustus 1994 een bevel tot staking van ‘het oprichten van een eengezinswoning zonder bouwvergunning’ werd gegeven, waaruit blijkt dat het een volledige nieuwbouw betreft;

Overwegende dat de grond volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen is in een natuurgebied;

Overwegende dat, luidens artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, natuurgebieden, die de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden omvatten, bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu; dat in dergelijke gebieden enkel jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk;

Overwegende dat voor het terrein in kwestie geen bijzonder plan van aanleg of verkavelingsvergunning geldt;

Overwegende dat belanghebbende tijdens de hoorzitting aanhaalt dat de aanvraag in aanmerking zou kunnen komen voor de overgangsmaatregelen voorzien bij decreet van 13 juli 1994; dat echter uit het stedenbouwkundig-technisch onderzoek blijkt dat er geen aanvraag in het kader van de bovenvernoemde overgangsmaatregelen werd ingediend vóór 31 maart 1995;

Overwegende evenwel dat de minister die in hoger beroep uitspraak doet over een bouwaanvraag, gehouden is zich te schikken naar de wetten en verordeningen die gelden op het ogenblik dat hij zijn beslissing neemt; dat volgens het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 tot uitvoering van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de Stedenbouwwet, er geen verbouwingswerken aan vergunde gebouwen in natuurgebieden worden toegelaten;

Overwegende dat de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is; dat het beroep van de particulier wordt verworpen”.

Dit is het bestreden besluit.

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Gevraagd naar het actueel belang bij zijn beroep, antwoordt de verzoeker de Raad van State in een brief van 30 april 2008 het volgende :

“(…)

De heer BAIRIOT heeft nog steeds een actueel belang bij deze zaak. Hij werd immers reeds door de Correctionele Rechtbank te Leuven veroordeeld tot herstel in de oorspronkelijke toestand van zijn woning, met andere woorden afbraak van zijn woning. Vervolgens werd beroep aangetekend tegen dit vonnis.

In afwachting van een uitspraak voor de Raad van State werd deze zaak reeds meermaals uitgesteld voor het Hof van Beroep te Brussel.

Daarnaast is de uitspraak van de Raad van State uiteraard van groot belang voor het toekomstige statuut van de woning van de heer BAIRIOT, zodat hij ongetwijfeld belang heeft bij een verderzetting van de procedure.

Er hebben zich voorts geen nieuwe feitelijke of juridische ontwikkelingen voorgedaan.

(…)”.

2.2. Een belang dat erin bestaat de bestreden weigeringsbeslissing bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens, op grond van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een correctionele procedure richting te geven, is geen belang dat verbonden is aan de nietigverklaring en derhalve aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren. Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang, dat niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen. Voorts wordt niet spontaan ingezien, en maakt de verzoeker, die ter terechtzitting noch aanwezig, noch vertegenwoordigd was, evenmin duidelijk, welk rechtstreeks “groot belang” de gebeurlijke vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing voor het toekomstig statuut van zijn woning zou kunnen hebben.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig september 2008, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
	S. DE TAEYE,	staatsraad,
Mevr.	T. TEMMERMAN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. TEMMERMAN.

R. STEVENS.